

**MINISTERUL FINANTELOR
AL REPUBLICII MOLDOVA**

Proiect

ORDIN
mun. Chișinău

Nr. _____

*privind aprobarea Regulamentului cu
privire la schimbul automat de informații
privind conturile financiare*

În temeiul art. 12 alin. (3) din Legea nr. 69/2023 privind implementarea prevederilor Acordului multilateral al autorităților competente pentru schimbul automat de informații privind conturile financiare (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2023, nr. 126, art. 199),

ORDON:

1. Se aprobă Regulamentul cu privire la schimbul automat de informații privind conturile financiare (se anexează).
2. Prezentul Ordin intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

Ministru

Veronica SIREȚEANU

REGULAMENTUL

cu privire la schimbul automat de informații privind conturile financiare

Capitolul I. Dispoziții generale

1. Regulamentul cu privire la schimbul automat de informații privind conturile financiare (în continuare – Regulament) stabilește modul de punere în aplicare de către instituțiile financiare raportoare a prevederilor Legii nr. 69/2023 privind implementarea prevederilor Acordului multilateral al autorităților competente pentru schimbul automat de informații privind conturile financiare (în continuare – Legea nr. 69/2023), în conformitate cu Standardul Comun de Raportare al Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE) (în continuare - SCR).
2. Prezentul Regulament stabilește:
 - 1) instituțiile financiare raportoare;
 - 2) subiecții care fac obiectul raportării;
 - 3) conturile raportabile;
 - 4) categoriile de informații privind identificarea subiecților raportabili;
 - 5) normele de precauție aplicabile de către aceste instituții în vederea identificării conturilor raportabile, precum și procedura de raportare a acestor informații.
3. În sensul prezentului Regulament, suplimentar celor stabilite în Legea nr. 69/2023, se definesc următoarele noțiuni:
 - 1) activ financiar - titlu de valoare (de exemplu, acțiuni în capitalul unei societăți comerciale; participații în capitalurile proprii sau dreptul la beneficii în cadrul unui parteneriat deținut de mulți asociați sau cotate la bursă sau în cadrul unui trust; bilete la ordin, obligațiuni, obligațiuni negarantate sau alte titluri de datorie); drepturi generate de un parteneriat, o marfă, un swap (de exemplu, swap pe rata dobânzii, swap valutar, swap de bază, rată de dobândă cu plafon maxim, rata de dobândă cu prag minim, swap pe mărfuri, swap pe acțiuni, swap pe indici bursieri și acorduri similare); un contract de asigurare sau un contract de anuitate sau orice dobândă (inclusiv un contract de tip futures sau forward sau o options) în legătură cu un titlu de valoare; drepturi generate de un parteneriat, o marfă, un swap, un contract de asigurare sau un contract de anuitate. Termenul „activ financiar” nu include drepturile directe asupra unor bunuri imobile, care să nu fie titluri de datorie;
 - 2) număr de identificare fiscală - combinație unică de litere sau de numere, atribuite de o jurisdicție unei persoane fizice sau unei persoane juridice și folosite pentru a identifica persoana fizică sau juridică în scopul aplicării legilor fiscale ale respectivei jurisdicții ori echivalentul său funcțional dacă nu există un număr de identificare fiscală;
 - 3) termenul „autocertificare” din Legea nr. 69/2023 are înțelesul de „declarație pe propria răspundere” din prezentul Regulament.
4. Aplicarea prevederilor prezentului Regulament se completează cu liniile directoare privind schimbul automat de informații privind conturile financiare elaborate de Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE).

5. La îndeplinirea obligațiilor stabilite de Legea nr. 69/2023, instituțiile financiare și alți subiecți vizați vor aplica și se vor conduce de prevederile prezentului Regulament.
6. Nerespectarea prevederilor prezentului Regulament atrage aplicarea sancțiunilor prevăzute de Legea nr. 69/2023 și a altor sancțiuni în conformitate cu legislația.

Capitolul II. Instituțiile financiare raportoare

Secțiunea 1. Dispoziții generale

7. Instituția financiară raportoare reprezintă instituția financiară din Republica Moldova, cu excepția:
 - 1) entitate guvernamentală, o organizație internațională sau o bancă centrală, în afară de situațiile care se referă la o plată care derivă dintr-o obligație care incumbă în legătură cu o activitate financiară comercială de tipul celor desfășurate de o companie de asigurări specificată, de o instituție de custodie sau de o instituție depozitară;
 - 2) un fond de pensii cu participare largă; un fond de pensii cu participare restrânsă; un fond de pensii al unei entități guvernamentale, al unei organizații internaționale sau al unei bănci centrale; sau un emitent de carduri de credit calificat;
 - 3) orice altă entitate care prezintă un risc scăzut de a fi utilizată pentru evaziune fiscală care are caracteristici similare în mod substanțial cu oricare dintre entitățile prevăzute la sbp. 1) și 2), cu condiția ca statutul respectivei entități drept instituție financiară nonraportoare să nu aducă atingere prevederilor Legii nr. 69/2023 privind efectuarea schimbului automat de informații privind conturile financiare;
 - 4) un organism de plasament colectiv exceptat;
 - 5) o fiducie, în măsura în care fiduciarul este o instituție financiară raportoare și raportează toate informațiile prevăzute de art. 3 din Legea nr. 69/2023 cu privire la toate conturile fiduciei care fac obiectul raportării.
8. Instituția financiară din Republica Moldova reprezintă:
 - 1) orice instituție financiară care este rezidentă în Republica Moldova, excluzând sucursalele respectivei instituții financiare care se află în afara Republicii Moldova;
 - 2) orice sucursală a unei instituții financiare care nu este rezidentă în Republica Moldova, dacă sucursala respectivă se află în Republica Moldova.
9. Instituția financiară înseamnă o instituție de custodie, o instituție depozitară, o entitate de investiții sau o companie de asigurări specificată.

Secțiunea 2. Instituția de custodie

10. Instituția de custodie reprezintă orice entitate care deține, ca parte substanțială a activității sale, active financiare în contul unor terți.
11. O entitate deține, ca parte substanțială a activității sale, active financiare în contul unor terți, dacă venitul brut al entității atribuibil deținerii de active financiare și serviciilor financiare conexe este egal sau mai mare de 20% din venitul brut al entității pe următoarele perioade:
 - 1) ultimele trei perioade fiscale;
 - 2) în cazul care nu este întrunită condiția de la sbp. 1), perioada de când entitatea există.
12. Venitul brut atribuibil deținerii de active financiare și servicii financiare conexe se referă la:

- 1) onorarii și orice alte tipuri de plăți aferent administrării custodiei;
- 2) veniturile câștigate din tranzacțiile cu activele financiare deținute în custodie;
- 3) onorarii pentru furnizarea consultațiilor financiare în legătură cu activele financiare deținute sau susceptibil să fie deținute în custodie.

Secțiunea 3. Instituția depozitară

13. Instituția depozitară reprezintă orice entitate care acceptă depozite în cursul normal al unei activități bancare sau alte activități similare.
14. O entitate este considerată a fi implicată în „activități bancare sau alte activități similare” dacă, în cadrul obișnuit al activității sale cu clienții, entitatea atrage depozite sau alte investiții similare de fonduri și se angajează în mod regulat într-una sau multe dintre activitățile de mai jos:
 - 1) acordă credite;
 - 2) cumpără, vinde, reduce sau negociază instrumente de plată și instrumente ale pieței monetare;
 - 3) emite scrisori de garanție și negociază trate utilizate în temeiul acestora;
 - 4) oferă fiducii și servicii fiduciare;
 - 5) finanțează tranzacții cu instrumente care au la bază cursul de schimb valutar;
 - 6) încheie, cumpără sau cesionează contracte de leasing financiar sau active transmise în leasing.
15. O instituție nu este considerată a fi implicată într-o activitate bancară sau în alte activități similare dacă instituția acceptă depozite de la persoane, doar ca garanții aferente unei vânzări sau închirieri de bunuri imobile sau conform unei alte convenții financiare similare încheiate între instituție și persoana care deține depozitul la această entitate.

Secțiunea 4. Entitatea de investiții

16. Entitatea de investiții reprezintă orice entitate care se încadrează în una din următoarele categorii:
 - 1) entitate care desfășoară, ca activitate principală, una sau mai multe dintre activități cu instrumente financiare prevăzute în Legea nr. 171/2012 privind piața de capital;
 - 2) entitate care întrunește cumulativ următoarele condiții:
 - a) venitul brut provine în principal din activități de investire, reinvestire sau tranzacționare cu active financiare;
 - b) entitatea este administrată de către o entitate care este o instituție depozitară, o instituție de custodie, o companie de asigurări specificată sau o entitate de investiții descrisă la pct. 16 sbp. 1). Entitatea este administrată de o entitate care este o instituție depozitară, o instituție de custodie, o companie de asigurări specificată sau o entitate de investiții descrisă la pct. 16 sbp. 1), dacă aceasta execută direct, fie prin intermediul altei entități, oricare din activitățile descrise la pct. 16 sbp. 1).
17. O entitate este considerată a desfășura ca activitate principală una sau mai multe dintre activitățile menționate la pct. 16 sbp. 1) sau venitul brut al unei entități este atribuibil în principal activităților de investire, reinvestire sau tranzacționare cu active financiare în sensul pct. 16 sbp. 2), dacă venitul brut al entității atribuibil activităților relevante este egal sau mai mare de 50% din venitul brut al entității pe următoarele perioade:
 - 1) ultimele trei perioade fiscale;

- 2) în cazul care nu este întrunită condiția de la sbp. 1), perioada de când entitatea există.
18. Termenul de entitate de investiții trebuie interpretat într-o manieră consecventă cu cea utilizată în definiția termenului „instituție financiară” din recomandările Grupului de acțiune financiară pentru controlul spălării banilor (GAFI).

Secțiunea 5. Companie de asigurări specificată

19. Companie de asigurări specificată reprezintă orice entitate care este o companie de asigurări sau holding de asigurare, care emite sau este obligată să efectueze plăți cu privire la un contract de asigurare cu valoare în numerar sau la un contract de anuitate.
20. Se consideră o companie de asigurări dacă întrunește una din următoarele condiții:
- 1) este reglementată și licențiată conform Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare;
 - 2) a cărei venit brut care rezultă din activitatea de asigurare și reasigurare pentru perioada fiscală precedentă depășește 50% din venitul total brut din perioada fiscală curentă;
 - 3) a cărei valoare totală a activelor aferente activității de asigurare și reasigurare pentru perioada fiscală precedentă depășește 50% din totalul activelor în orice moment pe durata perioadei fiscale curente.

Capitolul III. Conturile raportabile

Secțiunea 1. Dispoziții generale

21. Cont raportabil reprezintă un cont financiar care este administrat de o instituție financiară raportoare din Republica Moldova și este deținut de una sau mai multe persoane raportabile sau de o ENF pasivă controlată de către una sau mai multe persoane raportabile, cu condiția ca aceasta să fi fost identificată ca atare în temeiul normelor de precauție.
22. Persoana raportabilă reprezintă o persoană care este rezidentă într-o jurisdicție care face obiectul raportării, dar care nu este:
- 1) o companie ale cărei acțiuni sunt tranzacționate în mod regulat pe una sau mai multe burse de valori;
 - 2) orice companie care este o entitate afiliată unei companii prevăzute la sbp. 1);
 - 3) o entitate guvernamentală;
 - 4) o organizație internațională;
 - 5) o bancă centrală;
 - 6) o instituție financiară.
23. Persoană dintr-o jurisdicție care face obiectul raportării reprezintă o persoană fizică sau o entitate care are rezidența într-o jurisdicție care face obiectul raportării, în temeiul legislației fiscale a respectivei jurisdicții, sau patrimoniul succesoral al unei persoane decedate care era rezidentă a jurisdicției respective. În acest sens, o entitate precum o societate civilă, o societate comercială sau o construcție juridică similară care nu are rezidență fiscală este considerată ca fiind rezidentă în jurisdicția în care se află sediul conducerii efective.
24. Rezidența persoanei fizice sau a entității se stabilește conform normelor de precauție prevăzute în capitolele IV-VIII din prezentul Regulament.
25. Noțiunea „entitate” semnifică o persoană juridică sau o construcție juridică, inclusiv o fiducie, o asocierie în participație sau o altă asocierie fără personalitate juridică.

26. O entitate este o „entitate afiliată” unei alte entități dacă oricare dintre entitate controlează cealaltă entitate sau ambele entități sunt sub control comun. Controlul include deținerea directă sau indirectă mai mult de 50% din drepturile de vot.
27. În sensul prezentului Regulament, termenul „persoane care exercită controlul” are semnificația termenului „beneficiar efectiv”, așa cum este definit de Legea nr. 308/2017 cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului.
28. Termenul „ENF” reprezintă orice entitate care nu este o instituție financiară.
29. Termenul „ENF pasivă” reprezintă entitatea care întrunește una din următoarele condiții:
 - 1) ENF care nu este o ENF activă;
 - 2) o entitate de investiții, care nu este o instituție financiară dintr-o jurisdicție participantă.
30. Termenul „ENF activă” reprezintă orice entitate care întrunește oricare dintre următoarele criterii:
 - 1) mai puțin de 50% din venitul brut pentru perioada fiscală precedentă este venit pasiv și mai puțin de 50% din activele deținute în cursul perioade fiscale precedent sunt active care produc sau sunt deținute pentru a produce venit pasiv;
 - 2) acțiunile ENF sunt tranzacționate în mod regulat pe o bursă de valori sau ENF este o entitate afiliată unei entități ale cărei acțiuni sunt tranzacționate în mod regulat pe o bursă de valori;
 - 3) ENF este o entitate guvernamentală, o organizație internațională, o bancă centrală sau o entitate deținută, în totalitate, de una sau mai multe dintre aceste entități;
 - 4) toate activitățile ENF constau, în esență, în deținerea (în totalitate sau parțial) acțiunilor subscrise emise de una sau mai multe filiale ale căror tranzacții sau activități sunt diferite de activitățile unei instituții financiare sau în finanțarea și prestarea de servicii respectivelor filiale. Cu toate acestea, o entitate nu are statutul de entitate activă dacă funcționează (sau se prezintă) drept un fond de investiții, cum ar fi un fond de investiții în societăți necotate, un fond cu capital de risc, un fond de achiziție prin îndatorarea companiei sau orice alt organism de plasament al cărui scop este de a achiziționa sau de a finanța companii și de a deține capital în cadrul respectivelor companii, reprezentând active de capital în scopul unor investiții;
 - 5) ENF nu desfășoară încă activități comerciale și nu a mai desfășurat niciodată, dar investește capital în active cu intenția de a desfășura o activitate comercială, alta decât cea a unei instituții financiare, cu condiția ca ENF să nu se califice pentru această excepție ulterior datei la care se împlinesc 24 de luni de la data inițială a constituirii ENF;
 - 6) ENF nu a fost o instituție financiară în ultimii 5 ani și este în proces de lichidare a activelor sale sau de restructurare, cu intenția de a continua sau de a relua operațiunile în alte activități decât cele ale unei instituții financiare;
 - 7) activitățile ENF constau în principal în finanțare și operațiuni de acoperire a riscurilor cu sau pentru entități afiliate care nu sunt instituții financiare, iar ENF nu prestează servicii de finanțare sau de acoperire a riscurilor niciunei alte entități care nu este o entitate asimilată, cu condiția ca grupul din care fac parte respectivele entități afiliate să desfășoare în principal o activitate diferită de activitățile unei instituții financiare; sau
 - 8) ENF îndeplinește toate condițiile următoare:

- a) este constituită și își desfășoară activitatea în Republica Moldova sau în altă jurisdicție de rezidență exclusiv în scopuri religioase, caritabile, științifice, artistice, culturale, sportive sau educaționale; sau este constituită și își desfășoară activitatea în Republica Moldova sau în altă jurisdicție de rezidență și este o organizație profesională, o asociație de afaceri, o cameră de comerț, o organizație a muncii, o organizație din sectorul agriculturii sau al horticulturii, o asociație civică sau o organizație care funcționează exclusiv pentru promovarea bunăstării sociale;
- b) este scutită de impozitul pe venit în Republica Moldova sau în altă jurisdicție de rezidență;
- c) nu are acționari sau membri care au drepturi de proprietate sau beneficii legate de activele sau veniturile sale;
- d) legislația națională aplicabilă ENF sau a altei jurisdicții de rezidență a ENF ori documentele de constituire a ENF nu permit ca vreun venit ori vreun activ al ENF să fie distribuit sau utilizat în beneficiul unei persoane private sau al unei entități noncaritabile în alt mod decât în scopul desfășurării de activități caritabile ale ENF sau drept plată a unor compensații rezonabile pentru servicii prestate ori drept plată reprezentând valoarea justă de piață a proprietății pe care ENF a cumpărat-o;
- e) legislația națională aplicabilă ENF sau a altei jurisdicții de rezidență a ENF ori documentele de constituire a ENF impun ca, în momentul lichidării sau dizolvării ENF, toate activele sale să fie distribuite către o entitate guvernamentală sau altă organizație nonprofit sau să revină Guvernului Republicii Moldova sau al altei jurisdicții de rezidență a ENF sau oricărei subdiviziuni politice a acestora.

31. Venitul pasiv include, în general, partea din venitul brut care constă în:

- 1) dividende;
- 2) dobânzi și alte venituri echivalente din punct de vedere economic dobânzilor;
- 3) chirii și redevențe, altele decât chiriile și redevențele derivate în urma desfășurării active a unei afaceri gestionate, cel puțin parțial, de angajații unei ENF;
- 4) anuități;
- 5) câștigurile din vânzarea sau tranzacționarea de active financiare care generează venitul pasiv prevăzut mai sus;
- 6) câștigurile din tranzacții (inclusiv contracte futures, contracte forward, contracte options și tranzacții similare) de orice active financiare;
- 7) câștigurile din diferențele de curs valutar;
- 8) venit net din operațiuni swap;
- 9) sumele primite în baza contractelor de asigurare cu valoare în numerar.

Fără a aduce atingere celor de mai sus, venitul pasiv nu include, în cazul unei ENF care acționează în mod regulat ca intermediar în piața activelor financiare, niciun venit din orice tranzacție desfășurată în cursul obișnuit al afacerii unui astfel de intermediar.

Secțiunea 2. Conturi financiare

32. Contul financiar reprezintă un cont administrat de o instituție financiară și include:

- 1) conturi de depozit;
- 2) conturi de custodie;

- 3) în cazul unei entități de investiții, orice drepturi aferente capitalului sau datoriei aparținând instituției financiare. Fără a aduce atingere dispozițiilor anterioare, termenul „cont financiar” nu include niciun drept aferent capitalului sau datoriei unei entități care este o entitate de investiții doar din motivul că aceasta:
 - a) prestează un serviciu de consiliere în investiții și acționează în numele; sau
 - b) administrează portofolii ale unui client și acționează în numele acestuia în scopul realizării de investiții, de gestionare sau de administrare a activelor financiare depuse în numele clientului la o instituție financiară, alta decât respectiva entitate.
 - 4) în cazul unei instituții financiare care nu este prevăzută la sbp. 3), orice drept aferent capitalului sau datoriei instituției financiare, în cazul în care categoria de drepturi a fost stabilită cu scopul de a evita raportarea:
 - 5) orice contract de asigurare cu valoare în numerar și orice contract de anuitate emis sau administrat de către o instituție financiară, altul decât o anuitate viageră imediată, nelegată de investiții, netransferabilă care îi este emisă unei persoane fizice și corespunde unei pensii sau unei indemnizații de invaliditate furnizate în cadrul unui cont care este un cont exclus.
33. Contul financiar nu include niciun cont care este un cont exclus. Din categoria conturilor excluse fac parte:
- 1) un cont de pensii care corespunde cumulativ următoarelor cerințe:
 - a) contul este reglementat drept cont de pensie cu caracter personal sau face parte dintr-un plan de pensii reglementat pentru furnizarea de beneficii cu titlu de pensii sau de indemnizații, inclusiv indemnizații de invaliditate sau de deces;
 - b) contul beneficiază de un tratament fiscal favorabil, respectiv contribuțiile în cont care ar face în mod normal obiectul impozitării sunt deductibile sau excluse din venitul brut al titularului de cont sau impozitate la o cotă redusă ori impozitarea venitului din investiții generat de contul respectiv este amânată sau venitul din investiții este impozitat la o cotă redusă;
 - c) este obligatorie raportarea informațiilor cu privire la cont către autoritățile fiscale;
 - d) retragerile sunt condiționate de atingerea unei vârste de pensionare determinate, de invaliditate sau deces sau se aplică sancțiuni în cazul retragerilor efectuate înainte de astfel de evenimente determinate;
 - e) contribuțiile anuale sunt limitate la echivalentul în lei a 50 000 USD sau mai puțin, fie există o limită maximă de contribuție pe durata vieții, egală cu echivalentul în lei a 1 000 000 USD sau inferioară, aplicându-se, în fiecare caz, normele prevăzute la Capitolul VIII privind agregarea conturilor și conversia valutară. Un cont financiar care îndeplinește în alt mod cerința prezentei litere nu încetează să îndeplinească această cerință numai din cauza faptului că respectivul cont financiar poate primi active sau fonduri virate din unul sau mai multe conturi financiare care îndeplinesc cerințele prezentului subpunct sau ale sbp. 2) sau din unul sau mai multe fonduri de pensii menționate la pct. 7 sbp. 2).
 - 2) un cont reglementat în alte scopuri decât pentru pensii, care beneficiază de un tratament fiscal favorabil, dacă îndeplinește cumulativ următoarele cerințe:

- a) contul este reglementat drept organism de plasament în alte scopuri decât pentru pensie și este tranzacționat în mod regulat pe o piață reglementată sau contul este reglementat drept instrument pentru economii în alte scopuri decât pentru pensie;
 - b) contul beneficiază de un tratament fiscal favorabil, respectiv contribuțiile în cont care ar face în mod normal obiectul impozitării sunt deductibile sau excluse din venitul brut al titularului de cont sau impozitate la o cotă redusă ori impozitarea venitului din investiții generat de contul respectiv este amânată sau venitul din investiții este impozitat la o cotă redusă;
 - c) retragerile sunt condiționate de îndeplinirea unor criterii specifice legate de scopul contului de investiții sau de economii (de exemplu, acordarea de beneficii medicale sau pentru educație) sau se aplică sancțiuni în cazul unor retrageri efectuate înainte ca aceste criterii să fie îndeplinite;
 - d) contribuțiile anuale sunt limitate la echivalentul în lei a 50 000 USD sau mai puțin, aplicându-se normele prevăzute la Capitolul VIII privind agregarea conturilor și conversia valutară. Un cont financiar care îndeplinește în alt mod această cerință nu încetează să îndeplinească această cerință numai din cauza faptului că respectivul cont financiar poate primi active sau fonduri virate din unul sau mai multe conturi financiare care îndeplinesc cerințele prezentului subpunct sau ale sbp. 1) sau din unul sau mai multe fonduri de pensii menționate la pct. 7 sbp. 2).
- 3) un contract de asigurare de viață pe o anumită perioadă de timp cu condiția ca acest contract să îndeplinească cumulativ următoarele cerințe:
- a) primele sunt periodice, nu se diminuează în timp, se plătesc cel puțin o dată pe an pe parcursul perioadei în care contractul este în vigoare sau până în momentul în care persoana asigurată împlinește vârsta de 90 de ani, oricare dintre aceste perioade este mai scurtă;
 - b) nicio persoană nu poate avea acces la valoarea contractului prin retragere, împrumut sau altfel, fără rezoluțiunea contractului;
 - c) suma, alta decât o indemnizație de deces, care trebuie plătită în cazul anulării sau al rezoluțiunii contractului nu poate depăși totalul primelor plătite pentru contract, redusă cu suma reprezentând taxe aferente mortalității, morbidității și cheltuielilor, fie că au fost sau nu aplicate efectiv, pentru perioada sau perioadele în care contractul este în vigoare și orice sume plătite înainte de anularea sau rezoluțiunea contractului;
 - d) contractul nu este deținut de un cesionar cu titlu oneros.
- 4) un cont de patrimoniu succesoral, dacă documentația pentru respectivul cont include o copie a testamentului sau a certificatului de deces al persoanei decedate. În acest sens, instituția financiară raportoare trebuie să trateze contul ca având același statut pe care l-a avut anterior decesului titularului de cont până la data la care obține o astfel de copie;
- 5) un cont escrow, cu condiția că acesta este instituit în legătură cu oricare dintre următoarele elemente:
- a) un act judecătoresc;
 - b) o vânzare, un schimb, închirierea unei proprietăți imobiliare sau personale, cu condiția ca acest cont să îndeplinească următoarele cerințe:

- contul este finanțat exclusiv cu o plată în avans, o sumă reprezentând o plată anticipată care constituie un acout, o sumă corespunzătoare pentru a asigura o obligație direct legată de tranzacție sau o plată similară, ori este finanțat cu un activ financiar care este depus în cont în legătură cu vânzarea, cedarea sau închirierea proprietății;
 - contul este instituit și utilizat exclusiv pentru a garanta obligația cumpărătorului de a plăti prețul de achiziție a proprietății, obligația vânzătorului de a plăti orice datorie neprevăzută ori a locatorului sau a locatarului de a plăti orice despăgubiri legate de proprietatea închiriată, după cum s-a convenit în contractul de închiriere;
 - activele contului, inclusiv veniturile câștigate din aceste active vor fi plătite sau altfel distribuite în beneficiul vânzătorului, cumpărătorului, locatorului sau locatarului, inclusiv în scopul îndeplinirii unei obligații a persoanei respective, atunci când bunul este vândut, cedat sau predat sau când contractul de închiriere este reziliat;
 - contul nu este un cont în marjă sau un cont similar instituit în legătură cu vânzarea sau tranzacționarea unui activ financiar;
 - contul nu este asociat unui cont prevăzut la sbp. 6).
- c) obligația unei instituții financiare care achită ratele unui împrumut garantat cu bunuri imobiliare de a rezerva o parte din plată exclusiv în scopul facilitării plății impozitelor sau a asigurării referitoare la respectivul bun imobiliar la un moment ulterior;
- d) obligația unei instituții financiare de a facilita plata impozitelor la un moment ulterior;
- 6) un cont de depozit datorat plăților în exces, dacă îndeplinește următoarele cerințe:
- a) contul există numai din motivul că un client face o plată care depășește soldul debitor cu privire la un card de credit sau la altă facilitare de credit reînnoibilă și plata excedentară nu este restituită imediat clientului;
 - b) de la data intrării în vigoare a prezentului Regulament sau anterior acestei date, instituția financiară pune în aplicare politici și proceduri, fie pentru a împiedica un client de la a face o plată excedentară care depășește echivalentul în lei a 50.000 USD, fie pentru a asigura faptul că orice plată excedentară efectuată de un client și care depășește quantumul respectiv este restituită clientului în termen de 60 de zile, aplicând, în fiecare caz, normele prevăzute la Capitolul VIII privind conversia valutară. În acest sens, o plată excedentară a unui client nu se referă la solduri creditoare aferente unor debite contestate, dar include soldurile creditoare rezultate din restituiri de mărfuri.
- 7) un cont exclus cu risc scăzut de a fi utilizat pentru evaziune fiscală, dacă are caracteristici în mod substanțial similare cu oricare dintre conturile prevăzute la subpunctele enumerate în prezentul punct, cu condiția ca statutul respectivului cont drept cont exclus să nu aducă atingere aplicării prevederilor Legii nr. 69/2023 privind efectuarea schimbului automat de informații privind conturile financiare.
34. Cont de depozit reprezintă orice cont comercial, cum ar fi: cont curent, cont de economii, la termen sau un cont a cărui existență este documentată printr-un certificat de depozit, de

economii, de investiții, un certificat de îndatorare sau un alt instrument similar păstrat de o instituție financiară în cadrul obișnuit al activității bancare sau al unei activități similare. Un cont de depozit include, de asemenea, o sumă deținută de o companie de asigurări în temeiul unui contract de investiții cu garanție sau al unui acord similar care are drept scop plata sau creditarea de dobânzi către titular.

35. Cont de custodie reprezintă un cont care conține unul sau mai multe active financiare în beneficiul unui terț, cu excepția unui contract de asigurare sau contract de anuitate.
36. Contract de anuitate reprezintă un contract în conformitate cu care emitentul este de acord să efectueze plăți pentru o anumită perioadă de timp, determinată, în totalitate sau parțial, în funcție de speranța de viață a uneia sau mai multor persoane fizice. Termenul include, de asemenea, un contract care este considerat a fi un contract de anuitate în conformitate cu prevederile legale din Republica Moldova sau din altă jurisdicție în care contractul a fost emis și în conformitate cu care emitentul este de acord să facă plățile pentru o perioadă de mai mulți ani.
37. Contract de asigurare cu valoare în numerar reprezintă un contract de asigurare care are o valoare de răscumpărare, cu excepția contractului de reasigurare încheiat între două societăți de asigurare.
38. Prin valoare în numerar se înțelege valoarea cea mai mare dintre:
 - 1) suma pe care deținătorul poliței de asigurare este îndreptățit să o primească în cazul răscumpărării sau rezoluțiunii contractului, calculată fără a scădea eventualele taxe de răscumpărare sau împrumuturi din poliță;
 - 2) suma pe care deținătorul poliței de asigurare o poate împrumuta în temeiul contractului sau în legătură cu acesta.
39. Fără a aduce atingere prevederilor pct. 38, valoarea în numerar nu include o sumă de plătit în temeiul unui contract de asigurare:
 - 1) doar din motivul decesului unei persoane fizice asigurate în temeiul unui contract de asigurare de viață;
 - 2) drept indemnizație pentru o daună corporală, o boală sau o altă plată reparatorie pentru o pierdere economică ce survine în momentul producerii evenimentului asigurat;
 - 3) drept rambursare a unei prime plătite anterior, cu excepția costului taxelor de asigurare, fie că acestea sunt sau nu efectiv aplicate, în conformitate cu un contract de asigurare (altul decât un contract de asigurare de viață cu componentă de investiții sau un contract de anuitate), ca urmare a anulării sau a rezoluțiunii contractului, a diminuării expunerii la risc pe parcursul perioadei în care contractul este efectiv în vigoare ori rezultând din corectarea unei erori de înscriere sau a unei erori similare cu privire la prima stipulată în contract;
 - 4) drept dividend în beneficiul deținătorului poliței de asigurare (în afară de dividendele transferate la rezoluțiunea contractului), cu condiția ca respectivele dividende să fie legate de un contract de asigurare în conformitate cu care singurele indemnizații de plătit sunt cele prevăzute la sbp. 2);
 - 5) drept restituire a unei prime în avans sau a unui depozit de primă pentru un contract de asigurare a cărui primă trebuie plătită cel puțin o dată pe an, dacă suma reprezentând prima anticipată sau depozitul de primă nu depășește suma primei anuale de plată pentru anul următor în temeiul contractului.

Secțiunea 3. Normele generale de precauție

40. Un cont este considerat a fi un cont raportabil începând de la data la care este identificat ca atare în conformitate cu normele de precauție.
41. Din momentul în care un cont este considerat un cont raportabil, acesta își menține această funcție până la data la care încetează a mai fi un cont raportabil, chiar dacă soldul sau valoarea contului este egală cu zero sau este negativă sau nu există nicio sumă plătită sau creditată în contul respectiv sau în legătură cu respectivul cont.
42. Atunci când un cont este identificat ca fiind un cont raportabil, în funcție de situația acestuia la sfârșitul anului calendaristic sau al altei perioade de raportare, informațiile în legătură cu acest cont trebuie raportate ca și când ar fi fost un cont raportabil pe tot parcursul anului calendaristic sau al alte perioade de raportare în care a fost identificat ca atare.
43. Când un cont raportabil este închis, informațiile raportate cu privire la acel cont trebuie să acopere perioada în care acesta a fost activ. Dacă contul a fost închis pe parcursul anului calendaristic sau al altei perioade de raportare, se va raporta informația despre închiderea contului, fără obligația de raportare a soldului sau a valorii contului respectiv.
44. Informațiile cu privire la un cont raportabil trebuie să fie raportate anual, în anul calendaristic următor anului la care se referă informațiile.
45. Soldul sau valoarea unui cont se stabilește ca fiind cel/cea valabil/valabilă în ultima zi a anului calendaristic relevant sau a altei perioade de raportare.
46. În cazul în care pragul soldului sau valorii contului urmează să se stabilească în ultima zi a unui an calendaristic, soldul sau valoarea în cauză trebuie stabilit/stabilită în ultima zi a perioadei de raportare care se încheie cu sau în anul calendaristic respectiv.
47. În situația în care perioada de raportare se încheie cu anul calendaristic respectiv, atunci soldul sau valoarea contului trebuie să fie stabilit/stabilită la data de 31 decembrie a anului calendaristic.
48. În situația în care perioada de raportare se încheie în cursul anului calendaristic, atunci soldul sau valoarea în cauză trebuie să fie stabilit/stabilită în ultima zi a perioadei de raportare, dar în cursul anului calendaristic respectiv.
49. Instituțiile financiare raportoare pot să contracteze prestatori de servicii, în scopul îndeplinirii obligațiilor de raportare și de precauție. Responsabilitatea pentru respectivele obligații revine în continuare instituțiilor financiare raportoare și prestatorilor de servicii antrenați, inclusiv pentru obligațiile lor cu privire la respectarea legislației în domeniul prelucrării datelor cu caracter personal.
50. Instituțiile financiare raportoare pot aplica următoarele proceduri în ceea ce privește conformarea cu normele generale de precauție:
 - 1) pentru conturile preexistente pot fi aplicate normele de precauție cu privire la conturile noi. Normele de precauție cu privire la conturilor preexistente vor fi aplicate în continuare.
 - 2) pentru conturile cu valoarea mică pot fi aplicate normele de precauție cu privire la conturile cu valoare mare.
51. Termenul „cont preexistent” înseamnă:
 - 1) cont financiar administrat de către o instituție financiară raportoare până la data intrării în vigoare a prezentului Regulament;
 - 2) orice cont financiar al unui titular de cont, indiferent de data la care a fost deschis respectivul cont financiar, în cazul în care:

- a) titularul de cont deține, de asemenea, la instituția financiară raportoare sau la o entitate afiliată acesteia din Republica Moldova un cont financiar care este un cont preexistent în conformitate cu sbp. 1);
 - b) instituția financiară raportoare și, după caz, entitatea afiliată acesteia din Republica Moldova tratează atât conturile financiare menționate anterior, precum și orice alte conturi financiare ale titularului de cont care sunt considerate drept conturi preexistente în temeiul sbp. 2) drept un singur cont financiar în scopul respectării măsurilor aplicabile declarației pe propria răspundere și documentelor justificative, prevăzute la Capitolul VIII, și în scopul stabilirii soldului sau a valorii oricăruia dintre conturile financiare, atunci când aplică oricare dintre pragurile referitoare la cont;
 - c) în ceea ce privește un cont financiar care face obiectul măsurilor de precauție privind clienții prevăzute de articolele 5, 7 și 8 din Legea nr. 308/2017 cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, instituția financiară raportoare este autorizată să respecte respectivele măsuri referitoare la contul financiar bazându-se pe aceste măsuri efectuate pentru contul preexistent prevăzut la sbp. 1);
 - d) deschiderea contului financiar nu implică obligația de a furniza informații despre un client nou, suplimentare sau modificate de către titularul de cont, în afara celor necesare în scopul aplicării normelor de precauție prevăzute de prezentul Regulament.
52. Termenul „cont nou” înseamnă un cont financiar administrat de o instituție financiară raportoare, deschis după data intrării în vigoare a prezentului Regulament, cu excepția cazului în care acesta este considerat drept un cont preexistent în temeiul pct. 51 sbp. 2) din prezentul Regulament.

Capitolul IV. Norme de precauție cu privire la conturile preexistente ale persoanei fizice

Secțiunea 1. Normele generale

53. Prezentul capitol conține norme de precauție necesare pentru identificarea conturilor raportabile dintre conturile preexistente ale persoanei fizice.
54. Termenul de „contul preexistent al persoanei fizice” înseamnă un cont preexistent deținut de una sau mai multe persoane fizice.
55. Termenul de „cont cu valoare mică” înseamnă un cont preexistent al persoanei fizice cu un sold sau o valoare agregată a contului care nu depășește la data intrării în vigoare a prezentului Regulament sau la data de 31 decembrie a fiecărui an ulterior, echivalentul în lei a 1 000 000 USD.
56. Termenul de „cont cu valoare mare” înseamnă un cont preexistent al persoanei fizice cu un sold sau o valoare agregată a contului care depășește la data intrării în vigoare a prezentului Regulament sau la data de 31 decembrie a fiecărui an ulterior, echivalentul în lei a 1 000 000 USD.

Secțiunea 2. Norme de precauție cu privire la conturile cu valoare mică

57. În cazul conturilor cu valoare mică, în vederea stabilirii dacă titularul contului persoană fizică este o persoană raportabilă, instituția financiară raportoare poate aplica următoarele proceduri:

- 1) testul adresei de domiciliu/reședință privind titularii conturilor ale persoanelor fizice;
 - 2) căutarea în evidența electronică a instituției financiare raportoare.
58. La aplicarea testului adresei de domiciliu/reședință, pentru a stabili dacă respectivul titular de cont al persoanei fizice este o persoană raportabilă, instituția financiară raportoare poate considera că titularul de cont al persoanei fizice are rezidența fiscală în jurisdicția în care este situată adresa de domiciliu/reședință, dacă sunt întrunite cumulativ următoarele condiții:
- 1) instituția financiară raportoare deține în evidențele sale adresa de domiciliu/reședință pentru titularul de cont al persoanei fizice;
 - 2) această adresă de domiciliu/reședință este actuală;
 - 3) această adresă de domiciliu/reședință se bazează pe documente justificative.
59. Adresa de domiciliu/reședință este considerată a fi actuală în cazul în care este adresa de domiciliu/reședință cea mai recentă care a fost înregistrată de către instituția financiară raportoare cu privire la titularul de cont al persoanei fizice.
60. În cazul în care instituția financiară raportoare alege să aplice testul adresei de domiciliu/reședință, aceasta trebuie să aplice testul cu privire la fiecare cont cu valoare mică. În cazul în care instituția financiară raportoare alege să nu aplice testul adresei de domiciliu/reședință sau una sau mai multe cerințe ale testului nu sunt îndeplinite, atunci trebuie să efectueze căutarea în evidența electronică cu privire la respectivul cont cu valoare mică.
61. Pot fi considerate documente justificative, dar nu exclusiv, actul de identitate, certificatul de rezidență fiscală, pașaportul, permisul de conducere auto sau orice alt document emis de către o autoritate publică.
62. Potrivit procedurii testului de domiciliu/reședință, o instituție financiară raportoare trebuie să aibă politici și proceduri în vigoare pentru a verifica adresa de domiciliu/reședință pe baza documentelor justificative.
63. Dacă instituția financiară raportoare a aplicat procedura adresei de domiciliu/reședință și a intervenit o modificare a circumstanțelor, care determină instituția financiară raportoare să cunoască faptul că documentele justificative nu sunt veridice, instituțiile financiare au obligația, până în ultima zi a anului calendaristic sau în 90 de zile de la anunțarea sau descoperirea unei astfel de modificări a circumstanțelor, să obțină o declarație pe propria răspundere din partea titularului contului preexistent și un document justificativ nou pentru a stabili rezidența fiscală a titularului contului preexistent.
64. Declarația titularului contului preexistent, dată sub sancțiunea falsului în declarații, este valabilă doar dacă îndeplinește cumulativ următoarele condiții:
- a) instituția financiară raportoare a obținut această declarație în temeiul pct. 63;
 - b) conține adresa de rezidență a titularului contului preexistent;
 - c) este datată și semnată de titularul contului preexistent.
65. Dacă instituția financiară raportoare nu poate identifica adresa de domiciliu/reședință titularului contului, instituția financiară raportoare trebuie să aplice procedura de căutare în evidența electronică.
66. În baza procedurii de căutare în evidența electronică, instituția financiară raportoare trebuie să examineze informațiile disponibile pentru căutarea electronică în baza de date a instituției, cu privire la următoarele indicii:

- 1) identificarea titularului de cont al persoanei fizice preexistent drept rezident al unei jurisdicții care face obiectul raportării;
 - 2) adresa de corespondență sau de domiciliu/reședință actuală, inclusiv o casuță poștală, dintr-o jurisdicție care face obiectul raportării;
 - 3) unul sau mai multe numere de telefon dintr-o jurisdicție care face obiectul raportării și niciun număr de telefon din Republica Moldova;
 - 4) instrucțiunile permanente, altele decât cele privind un cont de depozit, de a transfera fonduri într-un cont administrat într-o jurisdicție care face obiectul raportării;
 - 5) o împuternicire sau o altă formă de delegare a dreptului de semnătură valabilă, acordată unei persoane cu adresa într-o jurisdicție care face obiectul raportării;
 - 6) o adresă cu mențiunea „corespondență reținută” sau „reclamată de persoană alta decât titularul contului” într-o jurisdicție care face obiectul raportării, în cazul în care instituția financiară raportoare nu are la dosar nicio altă adresă pentru titularul de cont.
67. În cazul în care nu se descoperă în urma căutării în evidența electronică niciunul dintre indiciile enumerate la pct. 66, nu se impune nicio măsură suplimentară până în momentul în care intervine o modificare a circumstanțelor care să ducă fie la asocierea unuia sau mai multor indici cu contul preexistent al persoanei fizice, fie la transformarea contului într-un cont cu valoare mare.
68. În cazul care oricare dintre indiciile enumerate la pct. 66 sbp. 1)-5) este descoperit în urma căutării în evidența electronică sau în cazul în care intervine o modificare a circumstanțelor care să ducă la asocierea unuia sau a mai multor indicii cu contul persoanei fizice preexistent, instituția financiară raportoare trebuie să considere titularul de cont drept rezident fiscal în fiecare jurisdicție care face obiectul raportării pentru care este identificat un indiciu, cu excepția cazului în care aceasta alege să aplice procedura prevăzută de pct. 70 și, cu privire la respectivul cont, se aplică una dintre excepțiile prevăzute la respectivul punct.
69. În cazul în care o adresă cu mențiunea „corespondență reținută” sau „reclamată de persoană alta decât titularul contului” este descoperită în urma căutării electronice și nicio altă adresă și niciunul dintre celelalte indicii enumerate la pct. 66 sbp. 1)-5) nu este identificată/identificat cu privire la titularul de cont, instituția financiară raportoare trebuie, în ordinea cea mai adecvată a circumstanțelor, să efectueze căutarea în evidența pe suport hârtie sau să întreprindă acțiuni pentru a obține din partea titularului de cont o declarație pe propria răspundere sau documente justificative pentru a stabili rezidența fiscală (rezidențele fiscale) a/ale respectivului titular de cont. În cazul în care în urma căutării în dosar nu se constată niciun indiciu, iar acțiunile pentru a obține declarația pe propria răspundere sau documente justificative nu dau rezultate, instituția financiară raportoare trebuie să raporteze contul Serviciului Fiscal de Stat drept cont nedocumentat.
70. Sub rezerva identificării unor indicii în temeiul pct. 66, instituția financiară raportoare nu este obligată să considere un titular de cont drept rezident al unei jurisdicții care face obiectul raportării în cazul în care:
- 1) informațiile referitoare la titularul contului de persoană fizică preexistent conțin o adresă de corespondență sau de rezidență actuală în jurisdicția respectivă care face obiectul raportării, unul sau mai multe numere de telefon în jurisdicția respectivă care face obiectul raportării și niciun număr de telefon în Republica Moldova sau instrucțiuni permanente cu privire la conturi financiare, altele decât conturile de

depozit, de a transfera fonduri într-un cont administrat într-o jurisdicție care face obiectul raportării, iar instituția financiară raportoare obține sau a examinat anterior și păstrează evidența următoarelor informații:

- a) o declarație pe propria răspundere din partea titularului contului preexistent al persoanei fizice privind jurisdicția/jurisdicțiile de rezidență care nu include/includ jurisdicția/jurisdicțiile care face/fac obiectul raportării; și
 - b) documente justificative care stabilesc statutul titularului contului preexistent al persoanei fizice ca nefăcând obiectul raportării.
- 2) informațiile referitoare la titularul contului preexistent al persoanei fizice conțin o împuternicire sau o altă formă de delegare a dreptului de semnătură valabilă, acordată unei persoane cu adresa în jurisdicția respectivă care face obiectul raportării, iar instituția financiară raportoare obține sau a examinat anterior și păstrează evidența următoarelor informații:
- a) o declarație pe propria răspundere din partea titularului contului preexistent al persoanei fizice privind jurisdicția/jurisdicțiile de rezidență care nu include/includ jurisdicția/jurisdicțiile care face/fac obiectul raportării; sau
 - b) documente justificative care stabilesc statutul titularului contului preexistent al persoanei fizice ca nefăcând obiectul raportării.

Secțiunea 3. Norme de precauție cu privire la conturile cu valoare mare

71. În cazul conturilor cu valoare mare, în vederea stabilirii dacă titularul contului al persoanei fizice este o persoană raportabilă, instituția financiară raportoare poate aplica următoarele proceduri:
- 1) căutarea în evidența electronică a instituției financiare raportoare;
 - 2) căutarea în acte pe suport hârtie păstrate de instituția financiară raportoare;
 - 3) consultarea responsabilului pentru relații cu clienții în scopul obținerii de informații concrete.
72. Căutarea în evidența electronică trebuie să fie efectuată pentru toate conturile cu valoare mare. Instituția financiară raportoare trebuie să examineze informațiile disponibile pentru căutare electronică în baza de date a instituției, cu privire la oricare dintre indiciile descrise la pct. 66.
73. În cazul în care evidența electronică a instituției financiare raportoare nu cuprinde toate informațiile prevăzute la pct. 66, atunci aceasta este obligată să efectueze căutarea în actele pe suport hârtie doar cu privire la informațiile prevăzute la pct. 66 care nu sunt disponibile în format electronic.
74. În măsura în care informațiile prevăzute la pct. 66 nu sunt cuprinse în actele pe suport de hârtie, instituția financiară raportoare trebuie să examineze următoarele documente asociate contului și obținute de aceasta în cursul ultimilor 5 ani pentru oricare dintre indiciile prevăzute la pct. 66:
- 1) cele mai recente documente justificative colectate cu privire la contul respectiv;
 - 2) cel mai recent contract sau cea mai recentă documentație cu privire la deschiderea contului;
 - 3) cea mai recentă documentație obținută de instituția financiară raportoare în conformitate cu măsurile de precauție privind clienții prevăzute de articolele 5, 7 și 8 din Legea nr. 308/2017 cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului sau în alte scopuri de reglementare;

- 4) orice formulare de împuternicire sau de delegare a dreptului de semnătură valabile;
și
 - 5) orice instrucțiuni permanente în vigoare, altele decât cele referitoare la un cont de depozit, de a transfera fonduri.
75. O instituție financiară raportoare nu este obligată să efectueze căutarea în actele pe suport de hârtie, prevăzută la punctele 73 și 74, în măsura în care informațiile disponibile pentru căutare electronică în baza de date a acesteia includ:
- 1) statutul titularului de cont în ceea ce privește rezidența;
 - 2) adresa de rezidență și adresa de corespondență ale titularului de cont, aflate la dosarul instituției financiare raportoare;
 - 3) numărul (numerele) de telefon al/ale titularului de cont, aflat(e) la dosarul instituției financiare raportoare, dacă este cazul;
 - 4) în cazul conturilor financiare, altele decât conturile de depozit, dacă există instrucțiuni permanente pentru a transfera fonduri din respectivul cont într-un alt cont (inclusiv un cont aflat la o altă sucursală a instituției financiare raportoare sau la o altă instituție financiară);
 - 5) dacă există o mențiune „corespondență reținută” sau „reclamată de persoană alta decât titularul contului” pentru titularul de cont; și
 - 6) dacă există orice împuternicire sau altă formă de delegare a dreptului de semnătură pentru contul respectiv.
76. În afară de căutarea în evidența electronică și în actele pe suport de hârtie, instituția financiară raportoare trebuie să considere drept cont raportabil orice cont cu valoare mare încredințat unui responsabil pentru relații cu clienții, inclusiv orice conturi financiare agregate respectivului cont cu valoare mare, în cazul în care responsabilul pentru relații cu clienții se află în posesia unor documente concrete conform cărora titularul contului este o persoană raportabilă.
77. În vederea îndeplinirii obligației prevăzute la pct. 76, instituția financiară raportoare desemnează o persoană/persoane responsabilă/responsabile pentru relații cu clienții doar în scopurile prevăzute la acest punct, în legătură cu contul care are un sold sau o valoare agregată de mai mult de 1 000 000 USD, având în vedere agregarea conturilor și regulile de conversie a monedei.
78. Dacă, în urma examinării aprofundate a conturilor cu valoare mare, nu este descoperit niciunul dintre indiciile enumerate la pct. 66, iar contul nu este identificat ca fiind deținut de o persoană raportabilă descrisă la pct. 76, atunci nu sunt necesare acțiuni suplimentare până în momentul în care intervine o modificare a circumstanțelor care să ducă la asocierea unuia sau a mai multor indicii cu contul respectiv.
79. În cazul în care, în urma examinării aprofundate a conturilor cu valoare mare, este descoperit oricare dintre indiciile enumerate la pct. 66 sau în cazul în care intervine ulterior o modificare a circumstanțelor, care duce la asocierea unuia sau a mai multor indicii cu contul, instituția financiară raportoare trebuie să considere contul drept raportabil în fiecare jurisdicție care face obiectul raportării pentru care este identificat un indiciu, cu excepția cazului în care aceasta alege să aplice pct. 70 și cu privire la respectivul cont se aplică una dintre excepțiile prevăzute la respectivul punct. Indiciul identificat cu ocazia procedurii de examinare (de exemplu: căutarea în actele pe suport hârtie sau consultarea responsabilului pentru relații cu clienții) nu poate fi folosit pentru a clarifica un indiciu identificat cu ocazia altei proceduri de examinare (de exemplu: căutarea în evidența electronică).

80. În cazul în care, în urma examinării aprofundate a conturilor cu valoare mare, este descoperită o adresă cu mențiunea „corespondență reținută” sau „reclamată de persoană alta decât titularul contului” și pentru titularul de cont nu este identificată nicio altă adresă și niciunul dintre celelalte indicii enumerate la pct. 66, instituția financiară raportoare trebuie să obțină din partea titularului de cont respectiv o declarație pe propria răspundere sau documente justificative pentru a stabili rezidența fiscală/rezidențele fiscale a/ale respectivului titular de cont. În cazul în care o instituție financiară raportoare nu poate obține declarația pe propria răspundere sau documentele justificative respective, aceasta trebuie să raporteze contul Serviciului Fiscal de Stat drept cont nedocumentat.
81. În cazul în care un cont al persoanei fizice preexistent nu este un cont cu valoare mare la data intrării în vigoare a prezentului Regulament, dar devine un cont cu valoare mare începând cu ultima zi a anului calendaristic următor, instituția financiară raportoare trebuie să finalizeze procedurile de examinare aprofundată cu privire la respectivul cont în anul calendaristic următor anului în care contul devine un cont cu valoare mare. Dacă, pe baza acestei examinări, respectivul cont este identificat drept cont raportabil, instituția financiară raportoare are obligația de a raporta, anual, informațiile necesare cu privire la respectivul cont pentru anul în care acesta este identificat drept cont care face obiectul raportării și pentru anii următori, cu excepția cazului în care titularul de cont încetează să mai fie o persoană raportabilă.
82. Odată ce o instituție financiară raportoare aplică procedurile de examinare aprofundată pentru un cont cu valoare mare, instituția financiară raportoare nu este obligată să aplice din nou respectivele proceduri, în afară de consultarea responsabilului pentru relații cu clienții prevăzută la pct. 76, cu privire la același cont cu valoare mare în orice an ulterior, cu excepția cazului în care contul este nedocumentat, caz în care instituția financiară raportoare ar trebui să aplice din nou, anual, respectivele proceduri, până în momentul în care respectivul cont încetează să mai fie nedocumentat.
83. În cazul în care intervine o modificare a circumstanțelor privind un cont cu valoare mare care duce la asocierea cu contul respectiv a unuia sau a mai multor indicii prevăzute la pct. 66, instituția financiară raportoare trebuie să considere contul drept cont raportabil în legătură cu fiecare jurisdicție care face obiectul raportării pentru care este identificat un indiciu, cu excepția cazului în care aceasta alege să aplice pct. 70, și cu privire la respectivul cont, se aplică una dintre excepțiile prevăzute la punctul menționat.
84. Instituția financiară raportoare trebuie să pună în aplicare proceduri prin care să se asigure că un responsabil pentru relații cu clienții identifică orice modificare a circumstanțelor referitoare la un cont. De exemplu, în cazul în care responsabilului pentru relații cu clienții i se comunică faptul că titularul de cont are o nouă adresă de corespondență într-o jurisdicție care face obiectul raportării, instituția financiară raportoare are obligația de a considera noua adresă drept o modificare a circumstanțelor și, în cazul în care aceasta alege să aplice pct. 70, este obligată să obțină documentele adecvate din partea titularului de cont.
85. Examinarea conturilor preexistente ale persoanei fizice cu valoare mare și a conturilor preexistente ale persoanei fizice cu valoare mică trebuie finalizată până la 31 decembrie 2023.
86. Orice cont preexistent al persoanei fizice, care a fost identificat drept cont raportabil în temeiul prezentului capitol, trebuie considerat drept cont raportabil în toți anii următori, cu excepția cazului în care titularul de cont încetează să mai fie o persoană raportabilă.

Capitolul V. Norme de precauție privind conturile noi ale persoanei fizice

87. Termenul de „cont nou al persoanei fizice“ înseamnă un cont nou deținut de una sau mai multe persoane fizice.
88. În ceea ce privește conturile noi ale persoanei fizice, în momentul deschiderii contului, instituția financiară raportoare trebuie să obțină o declarație pe propria răspundere a titularului contului, dată sub sancțiunea falsului în declarații, care poate face parte din documentația de deschidere a contului și care îi permite instituției financiare raportoare să stabilească rezidența fiscală/rezidențele fiscale a/ale titularului de cont.
89. Odată ce instituția financiară raportoare a obținut declarația pe propria răspundere care îi permite să stabilească rezidența fiscală/rezidențele fiscale a/ale titularului contului, instituția financiară raportoare trebuie să confirme caracterul rezonabil al unei astfel de declarații, pe baza unor informații obținute la deschiderea contului, inclusiv orice documente colectate în conformitate cu prevederile articolelor 5, 7 și 8 din Legea nr. 308/2017 cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, aceasta reprezentând „testul de rezonabilitate”.
90. Caracterul rezonabil al declarației pe propria răspundere este confirmat dacă pe parcursul procedurilor de deschidere a contului și cu ocazia examinării informațiilor obținute la momentul deschiderii contului, inclusiv conform prevederilor articolelor 5, 7 și 8 din Legea nr. 308/2017 cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, instituția financiară raportoare nu cunoaște sau nu are motive să cunoască că declarația pe propria răspundere este incorectă sau nu este de încredere.
91. În cazul unei declarații care nu trece testul de rezonabilitate, instituția financiară raportoare va face demersuri ca pe parcursul procedurilor de deschidere a contului să obțină o declarație pe propria răspundere valabilă sau o explicație rezonabilă și documentele aferente, dacă este cazul, care să confirme caracterul rezonabil al declarației pe propria răspundere, situație în care trebuie să păstreze o copie sau o consemnare a unei astfel de explicații și a documentelor aferente.
92. În situația în care o declarație pe propria răspundere nu trece testul de rezonabilitate și instituția financiară raportoare nu obține o altă declarație pe propria răspundere conform pct. 90, aceasta va raporta contul raportabil atât pentru jurisdicția în care titularul contului a declarat că este rezident în declarația inițială, cât și pentru jurisdicția în care titularul contului ar putea fi rezident.
93. În cazul în care prin declarația pe propria răspundere se stabilește că titularul contului nou al persoanei fizice este rezident fiscal într-o jurisdicție care face obiectul raportării, instituția financiară raportoare trebuie să considere contul drept cont care face obiectul raportării. Declarația pe propria răspundere trebuie să permită stabilirea rezidenței fiscale/rezidențelor fiscale a/ale titularului contului nou al persoanei fizice.
94. Cu privire la conturile noi ale persoanei fizice, declarația pe propria răspundere a titularului contului este declarația care furnizează statutul acestuia și orice altă informație care poate să fie solicitată în mod rezonabil de către instituția financiară raportoare pentru a-și îndeplini obligațiile de raportare și de precauție.
95. Declarația pe propria răspundere își pierde valabilitatea la data la care instituția financiară raportoare care deține declarația cunoaște sau are motive să cunoască că circumstanțele s-au schimbat. Instituția financiară raportoare poate să decidă să considere că o persoană are același statut pe care l-a avut înainte de modificarea circumstanțelor până la expirarea a 90 de zile de la data la care declarația pe propria răspundere își pierde valabilitatea ca urmare

- a modificării circumstanțelor, până la data la care valabilitatea declarației este confirmată sau până la data la care se obține o nouă declarație.
96. Instituția financiară raportoare poate să se bazeze pe declarația pe propria răspundere a titularului contului nou al persoanei fizice fără să fie obligată să examineze posibilele modificări de circumstanțe, care pot afecta valabilitatea declarației, în afară de situația în care se află în posesia unor documente care o pot face să cunoască sau să aibă motive să cunoască faptul că aceste circumstanțe s-au schimbat.
 97. Dacă instituția financiară raportoare nu poate să obțină o confirmare a valabilității declarației inițiale sau o declarație valabilă în termenul de 90 de zile de la data la care declarația pe propria răspundere își pierde valabilitatea ca urmare a modificării circumstanțelor, instituția financiară raportoare trebuie să considere titularul contului ca fiind rezident al jurisdicției în care titularul contului a declarat că este rezident în declarația inițială și în jurisdicția în care titularul contului ar putea fi rezident ca urmare a modificării de circumstanțe.
 98. Instituțiile financiare raportoare pot să utilizeze prestatori de servicii în scopul îndeplinirii obligațiilor de raportare și precauție. Instituția financiară raportoare poate să folosească documentele obținute de prestatorii de servicii pentru a-și îndeplini obligațiile de raportare și precauție, iar obligațiile de raportare și precauție rămân în sarcina instituției financiare raportoare.
 99. Instituția financiară raportoare care obține un cont de la un predecesor sau cedent în cazul unei fuziuni sau preluări de conturi cu titlu oneros, trebuie să se bazeze pe documentele valabile, inclusiv pe o declarație pe propria răspundere valabilă, sau pe copii de pe aceste documente valabile obținute de predecesor sau cesionar.
 100. Instituția financiară raportoare care obține un cont printr-o fuziune sau absorbție de conturi cu titlu oneros de la o altă instituție financiară raportoare care a finalizat toate procedurile de raportare cu privire la conturile cesionate, trebuie să se bazeze, în general, pe documentația de stabilire a statutului titularului contului nou al persoanei fizice, colectată de predecesor sau cesionar, până la momentul în care cunoaște sau are motive să cunoască faptul că declarația pe propria răspundere inițială este incorectă sau a intervenit o modificare a circumstanțelor.

Capitolul VI. Norme de precauție cu privire la conturile preexistente ale entității

101. Termenul de „cont preexistent al entității” înseamnă un cont preexistent deținut de una sau mai multe entități care sunt persoane raportabile sau de ENF pasive care sunt controlate de una sau mai multe persoane raportabile.
102. Cu excepția cazului în care instituția financiară raportoare decide altfel, fie cu privire la toate conturile preexistente ale entității, fie separat, cu privire la orice grup clar identificat de astfel de conturi, un cont preexistent al entității cu un sold agregat sau o valoare agregată a contului care nu depășește, la data intrării în vigoare a prezentului Regulament, echivalentul în lei a 250 000 USD, nu face obiectul obligației de examinare, identificare sau raportare drept un cont raportabil, până în momentul în care soldul agregat sau valoarea agregată a contului depășește quantumul respectiv în ultima zi din orice an calendaristic ulterior.
103. Astfel, conturile preexistente ale entității care fac obiectul examinării sunt:

- 1) un cont preexistent de entitate cu un sold sau o valoare agregată a contului care depășește echivalentul în lei a 250 000 USD la data intrării în vigoare a prezentului Regulament; și
 - 2) un cont preexistent de entitate care nu depășește echivalentul în lei a 250 000 USD la data intrării în vigoare a prezentului Regulament, dar cu un sold sau o valoare agregată a contului care depășește acest quantum în ultima zi din orice an calendaristic ulterior.
104. Pentru conturile preexistente ale entității o instituție financiară raportoare trebuie să aplice proceduri de examinare stabilite la pct. 105 pentru a stabili:
- 1) dacă contul este deținut de una sau mai multe entități care sunt persoane raportabile;
 - 2) dacă contul este deținut de una sau mai multe entități care sunt ENF pasive, controlate de una sau mai multe persoane raportabile.
105. Procedura de examinare dacă un cont preexistent al entității este deținut de una sau mai multe entități care sunt persoane raportabile în sensul pct. 104 sbp. 1), constă în analiza:
- 1) informațiilor păstrate în scopuri de reglementare sau de relații cu clienții, inclusiv informații colectate în conformitate cu prevederile articolelor 5, 7 și 8 din Legea nr. 308/2017 cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, pentru a stabili dacă informațiile indică faptul că titularul de cont este rezident într-o jurisdicție care face obiectul raportării. În acest scop, informațiile care indică faptul că titularul de cont este rezident într-o jurisdicție care face obiectul raportoare includ: un loc de înregistrare sau de constituire într-o jurisdicție raportoare; o adresă într-o jurisdicție care face obiectul raportării; sau o adresă a unuia sau mai multor administratori fiduciari, după caz, într-o jurisdicție care face obiectul raportării, în măsura în care această informație este disponibilă;
 - 2) dacă informațiile indică faptul că titularul de cont este rezident într-o jurisdicție care face obiectul raportării, instituția financiară raportoare trebuie să considere contul drept cont raportabil, cu excepția cazului în care aceasta obține o declarație pe propria răspundere din partea titularului de cont sau stabilește, în mod rezonabil, pe baza informațiilor aflate în posesia sa sau care sunt disponibile public, că titularul de cont nu este o persoană raportabilă în legătură cu jurisdicția respectivă.
106. Procedura de examinare pentru a stabili dacă contul este deținut de una sau mai multe entități care sunt ENF pasive, controlate de una sau mai multe persoane raportabile, trebuie să fie aplicate procedurile de examinare stabilite la punctele 107-109, pentru a stabili:
- 1) dacă titularul contului este o ENF pasivă;
 - 2) persoanele care exercită controlul asupra titularului contului;
 - 3) dacă oricare dintre aceste persoane care exercită controlul asupra unei ENF pasive este o persoană raportabilă.
107. Pentru a stabili dacă titularul contului este o ENF pasivă, instituția financiară raportoare trebuie să obțină o declarație pe propria răspundere din partea titularului contului pentru a stabili statutul acestuia, cu excepția cazului în care există informații aflate în posesia acesteia sau sunt disponibile public, pe baza cărora poate stabili că titularul contului nu este o ENF pasivă.
108. În scopul stabilirii persoanelor care controlează o ENF pasivă, o instituție financiară raportoare se bazează și pe informațiile colectate și păstrate în conformitate cu prevederile articolelor 5, 7 și 8 din Legea nr. 308/2017 cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului.

109. În scopul stabilirii dacă o persoană care exercită controlul asupra unei ENF pasive este o persoană raportabilă, o instituție financiară raportoare se poate baza pe:
- 1) informațiile colectate și păstrate în conformitate cu prevederile articolelor 5, 7 și 8 din Legea nr. 308/2017 cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, în cazul unui cont preexistent al entității deținut de una sau mai multe ENF pasive cu un sold sau o valoare agregată care nu depășește echivalentul în lei a 1 000 000 USD;
 - 2) o declarație pe propria răspundere din partea titularului de cont sau a persoanei care exercită controlul, care poate fi furnizată în aceeași declarație a titularului contului de entitate preexistent privind statutul său, referitoare la jurisdicția (jurisdicțiile) în care persoana care exercită controlul are rezidența fiscală.
110. Proceduri suplimentare aplicabile conturilor preexistente ale entității sunt următoarele:
- 1) examinarea conturilor preexistente ale entității cu un sold sau o valoare agregată a acestora, care depășește la data intrării în vigoare a prezentului Regulament echivalentul în lei a 250 000 USD, trebuie finalizată până la data de 31 decembrie 2023;
 - 2) examinarea conturilor preexistente ale entității cu un sold sau o valoare agregată a acestora, care nu depășește la data intrării în vigoare a prezentului Regulament echivalentul în lei a 250 000 USD, dar depășește cuantumul respectiv la data de 31 decembrie a unui an ulterior, trebuie finalizată în anul calendaristic următor anului în care soldul sau valoarea agregată a contului depășește acest cuantum;
 - 3) în cazul în care intervine o modificare a circumstanțelor cu privire la un cont preexistent de entitate, în urma căreia instituția financiară raportoare află sau are motive să afle că declarația pe propria răspundere a titularului de cont sau alte documente asociate cu un cont sunt incorecte sau nu sunt de încredere, instituția financiară raportoare trebuie să stabilească din nou statutul contului, până la ultima zi a anului calendaristic relevant sau a altei perioade de raportare corespunzătoare sau cel târziu în 90 de zile calendaristice după observarea sau descoperirea modificării circumstanțelor.

Capitolul VII. Normele de precauție privind conturile noi ale entității

111. Instituție financiară raportoare, în scopul identificării conturilor raportabile dintre conturile noi ale entității, trebuie să aplice procedurile de examinare, care impun instituțiilor financiare raportoare să stabilească dacă contul nou al entității este deținut de una sau mai multe persoane raportabile sau de ENF pasive care sunt controlate de una sau mai multe persoane raportabile.
112. Pentru a stabili dacă contul nou al entității este deținut de una sau mai multe persoane raportabile, la momentul deschiderii contului, instituția financiară raportoare trebuie:
- 1) să obțină o declarație pe propria răspundere, care poate face parte din documentația de deschidere a contului, care îi permite instituției financiare raportoare să stabilească rezidența fiscală (rezidențele fiscale) a/ale titularului de cont și să confirme caracterul rezonabil al respectivei declarații pe baza informațiilor obținute de instituția financiară raportoare în legătură cu deschiderea contului, inclusiv eventualele documente colectate în conformitate cu prevederile articolelor 5, 7 și 8 din Legea nr. 308/2017 cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului. În cazul în care entitatea certifică faptul că nu are rezidență

fiscală, instituția financiară raportoare se poate baza pe adresa sediului principal al entității pentru a stabili rezidența titularului de cont.

- 2) să considere contul drept cont raportabil dacă declarația pe propria răspundere indică faptul că titularul de cont este rezident într-o jurisdicție raportoare, cu excepția cazului în care instituția financiară raportoare stabilește în mod rezonabil, pe baza informațiilor aflate în posesia sa sau care sunt disponibile public, că titularul contului nu este o persoană raportabilă în legătură cu respectiva jurisdicție raportoare.
113. Declarația pe propria răspundere trebuie să permită stabilirea rezidenței fiscale/rezidențelor fiscale a/ale titularului de cont.
114. Cerințele pentru valabilitatea declarațiilor pe propria răspundere obținute în legătură cu conturile noi ale persoanei fizică sunt aplicabile și pentru declarațiile pe propria răspundere obținute în legătură cu conturile noi ale entității.
115. Pentru a stabili dacă contul nou al entității este deținut de una sau mai multe ENF pasive care sunt controlate de una sau mai multe persoane raportabile, instituția financiară raportoare va aplica procedurile de examinare stabilite la punctele 106-109.

Capitolul VIII. Norme suplimentare de precauție

116. Prezentul capitol conține norme suplimentare de precauție, utilizate în procesul de punere în aplicare a normelor de precauție menționate anterior, care se referă la:
 - 1) recurgerea la obținerea unei declarații pe propria răspundere a titularului de cont și documente justificative;
 - 2) procedurile alternative pentru conturile financiare deținute de beneficiari persoane fizice ai unui contract de asigurare cu valoare în numerar sau ai unui contract de anuitate și pentru contractele de asigurare cu valoare în numerar de grup sau pentru contractele de anuitate de grup;
 - 3) agregarea soldurilor conturilor și conversia valutară.
117. O instituție financiară raportoare nu se poate baza pe o declarație pe propria răspundere a titularului de cont sau pe documente justificative în cazul în care declarația sau documentele justificative sunt incorecte sau contrazic declarația persoanei cu privire la statutul acesteia.
118. Instituția financiară raportoare poate considera că o declarație pe propria răspundere furnizată de o persoană este incorectă în sensul pct. 116 sbp.1), dacă în baza documentelor pe care le deține are motive să considere că:
 - 1) declarația este incompletă cu privire la oricare dintre elementele declarației, relevante pentru afirmațiile făcute de persoană;
 - 2) declarația conține orice informații contradictorii cu afirmațiile persoanei; sau
 - 3) instituția financiară raportoare deține informații aferente altui cont care diferă de afirmațiile persoanei.
119. Instituția financiară raportoare poate să nu se bazeze pe documentele justificative furnizate de o persoană dacă acestea nu stabilesc în mod rezonabil identitatea persoanei care prezintă documentele justificative. Instituția financiară raportoare poate să nu se bazeze pe documentele justificative dacă:
 - 1) acestea conțin informații care se contrazic cu afirmațiile persoanei cu privire la statutul acesteia;

- 2) instituția financiară raportoare are informații provenite de la alt cont care sunt în contradicție cu statutul persoanei; sau
 - 3) documentele justificative nu conțin informațiile necesare pentru a stabili statutul unei persoane.
120. În sensul pct. 116 sbp. 2), o instituție financiară raportoare poate presupune că un beneficiar persoană fizică (altul decât deținătorul) al unui contract de asigurare cu valoare de răscumpărare sau al unui contract de anuitate, care beneficiază de o indemnizație de deces, nu este o persoană care face obiectul raportării și poate considera un astfel de cont financiar ca nefiind un cont care face obiectul raportării, cu excepția cazului în care instituția financiară raportoare știe sau are motive să știe că beneficiarul este o persoană care face obiectul raportării.
121. Agregarea conturilor financiare este un proces de însumare a soldurilor sau a valorilor conturilor financiare ale unei persoane sau ale unei entități, deținute de o instituție financiară raportoare sau de o entitate afiliată. Agregarea conturilor de persoană fizică și a conturilor de entitate se realizează astfel:
- 1) instituția financiară raportoare are obligația de a agrega sau de a lua în considerare toate conturile financiare administrate de către aceasta sau de o entitate afiliată, dar numai în măsura în care sistemele informatice ale instituției financiare raportoare arată o legătură între conturile financiare prin referire la un element de date, cum ar fi numărul de client sau numărul de identificare fiscală, și permite agregarea soldurilor sau a valorii conturilor;
 - 2) fiecărui titular al unui cont financiar deținut în comun i se atribuie soldul sau valoarea integrală a contului financiar deținut în comun în scopul aplicării cerințelor privind agregarea.
122. În scopul stabilirii soldului sau a valorii agregate a conturilor financiare deținute de o persoană fizică sau de o entitate, instituția financiară raportoare are obligația de a agrega toate conturile financiare administrate de aceasta sau de o entitate afiliată, dar numai în măsura în care sistemele informatice ale instituției financiare raportoare arată o legătură între conturile financiare prin referire la un element de date, cum ar fi numărul de client sau numărul de identificare fiscală, și permit agregarea soldurilor sau a valorii conturilor. Fiecărui titular al unui cont financiar deținut în comun i se atribuie soldul sau valoarea integrală a contului financiar deținut în comun în scopul aplicării cerințelor privind agregarea conturilor prevăzute la prezentul punct.
123. În scopul stabilirii soldului sau a valorii agregate a conturilor financiare deținute de o persoană fizică, pentru a stabili dacă un cont financiar este un cont cu valoare mare, o instituție financiară raportoare are, de asemenea, obligația, în cazul oricăror conturi financiare cu privire la care responsabilul pentru relații cu clienții știe sau are motive să știe că sunt în mod direct sau indirect deținute, controlate sau instituite de către aceeași persoană fizică, de a agrega toate conturile respective.
124. Instituțiile financiare raportoare trebuie să folosească sumele echivalente în lei moldovenești pentru sumele exprimate în dolari SUA, în vederea stabilirii pragurilor de raportare din prezentul Regulament. Instituțiile financiare raportoare care funcționează în mai multe state pot să aplice sumele cu titlu de prag exprimate în dolari SUA, alături de sumele echivalente în alte monede naționale.
125. În scopul aplicării pct. 124, instituțiile financiare raportoare trebuie să calculeze soldul sau valoarea contului prin aplicarea cursului de referință stabilit de Banca Națională a

Moldovei, valabil la data intrării în vigoare a prezentului Regulament sau în ultima zi a anului calendaristic relevant ulterior sau al altei perioade de raportare adecvată ulterioară pentru care contul respectiv este raportat.

Capitolul IX. Norme de raportare

126. Informațiile care fac obiectul raportării conform prezentului Regulament, sunt prevăzute la art. 3 din Legea nr. 69/2023.
127. Instituțiile financiare raportoare transmit Serviciului Fiscal de Stat informațiile care fac obiectul raportării anual până la data de 31 mai a anului calendaristic următor anului la care se referă informațiile.
128. Informațiile care fac obiectul raportării se prezintă obligatoriu în format electronic, prin intermediul sistemului informațional al Serviciului Fiscal de Stat.
129. Instituțiile financiare raportoare au obligația de a transmite informațiile care fac obiectul raportării în forma și modul stabilite de Serviciul Fiscal de Stat.
130. Informațiile trebuie raportate în moneda în care este exprimat contul, iar informațiile raportate trebuie să identifice moneda în care este exprimată fiecare sumă. În cazul unui cont exprimat în mai multe monede, instituția financiară raportoare poate alege să raporteze informațiile într-o monedă în care este exprimat contul și este obligată să identifice moneda în care este raportat contul.